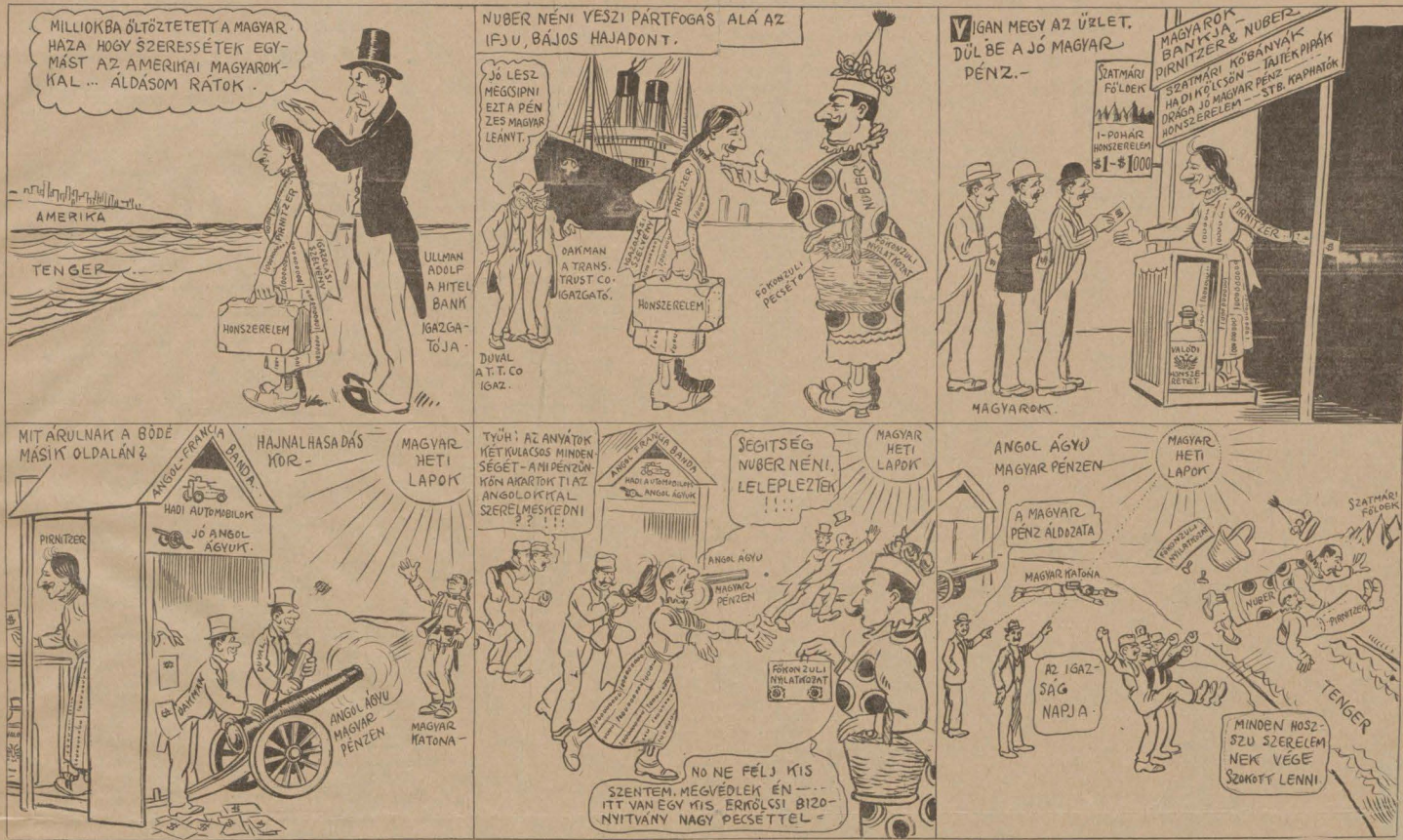

PIRNITZER GYULUSKA SZOMORU ESETE.

A háború rejtelméből.

MACEDÓNIA MINT A VILÁG KÖZEPE.

Macedónia, mely Nagy Sándor alatt már egyszer volt a világ közepe, ma ismét azzá lett, ha nem is olyan értelemben, mint akkor, a midőn Nagy Sándor onnan a világot kormányozta. Most is oly formát vett azonban a helyzet, — mintha ezen az aránylag kicsi föld darabon dőne a világháború sorsa a következőképp ismét innen indulni ki a világ térfekvének megváltozása.

Hogy a világháború most oda tért vissza, ahonnan kiindult, annak nem épen Macedónia az oka, de az, hogy Macedónia ilyen fontos pontja a világnak, minden esetre földrajzi helyzete okozza.

Most, hogy Macedónia birtoklásának kérdése a világháború eseményeinek során szinte döntő jelentőségűvé lett, mert ettől függött, hogy hová álljon Bulgária: a négyes szövetséghez-e, vagy pedig a központi hatalmakhoz, mely állásfoglalás aztán a legnagyobb mértékben befolyásolta a többi államok, mint Görögország és Rómania magatartását is.

Ilyen szempontokból nézve a dolgokat, érthető, hogy általánosan felmerült a kérdés, hogy miért nem kénszerítette Oroszország a kis szövetségést, Szerbiát szerb Macedóniának — ellentétben Macedóniának Görögország birtoklásáért a jöttől kisebb részével — Bulgária részére való átengedését, ho lott ezzel, — legalább a látszat szerint — megakadályozhatta volna Bulgáriának a központi hatalmakhoz való csatlakozását, a mi pedig elsőrangú érdeke lett volna a négyesszövetségnek.

Általánosan foglalkoztatta a közvéleményt ez a rejtélyesnek látszó kérdés, melyre ma még ne-

lyék megfelelői s még nehezebbre kérdés pontos választ adni a sokféle tekintet miatt, melyre ügyelni kell.

Midanzónáit megkísérjük a kérdés némi megvilágítását, a mennyiben az minden érdek meg sértése nélkül lehetséges.

A dolgok megértéséhez minde nek előtt szükséges, hogy egy pillanatra se feledkezzünk meg arról, hogy Oroszország minden törekvése a tenger és általában a nagy világtengerkedelmi utak felé irányul s első sorban ezek eléréséért folytatja háborút, ahogy ezt maga a cár is kinyilatkoztatta a mostani világháború kezdetén.

Midőn Bosnia-Herzegovina anektálása után az albán kérdés nek rendezése került a sor, — Ausztria-Magyarország tudvalólag leg mindenképen és leg határozottabban tiltakozott az ellen, hogy Szerbia tengeri kikötőhöz jusson, s ezt a kérdést egyenesen casus belli-nek jelentette ki. Ugyanaz volt az eset a két balkáni háború után. Vajdon miért igyekezett monarchiánk mindenképen megakadályozni a szerbek azon leg- több vágyának teljesülését, hogy Szerbia tengeri kikötőhöz jusson? Bizonyára nem azért, mintha fél- tünk volna a kis Szerbia kereske- delmi versenytől, hanem azon meggyőződésben, hogy nem annyira Szerbiának, mint inkább ma- gának Oroszországnak van szük- sége arra a kikötőre. Szóval az volt az uralgó vélemény, aminek helyességét azelőtt is és azóta is sokszorosan beigazolták a té- nyek, hogy ami Szerbiát, az Orosz- országát is egyuttal.

Ekkor, vagyis a török-bolgár megegyezés aláírása után már ad- ta volna az ántant és Oroszország Macedóniát Bulgáriának, de dip- lomáciaja már elkésett.

Az orosz- és ántant diplomácia

Egy hírhedt politikai szélhámos leleplezése.

A leg hírhedtebb román dema- góg, Mille Konstantin, az "Ade- verul" szerkesztője, régebben szidta a cári önkény-uralmat. Ez azonban rossz üzletnek bizonyult, s mikor az oroszok rávetették ma- gukat a román közvélemény meg- tévesztésére, Mille Konstantin hasznosabbnak vélte Romániára segíteni a cári despotizmust. — Oroszországnak a fizetett bérencel két célja volt: — Romániát előbb Oroszország mellé állítani, majd később hat orosz kormány- zóságra osztani, azaz az elvel, hogy "előbb harátokat szerezünk azután rabszolgákat"; — a másik cél pedig az, hogy Bessarábia elrablásáról eltereljük a románok figyelmét. Bessarabiával való di román nemzeti cél, mert ottan már csak egy román iskola áll fenn. Mille ezenkívül egy nemzeti kapitalista-látnáság szolgálatában is állott s így sok pénzt megért volna neki, ha a románokat való- díra vitethetné nemzeti hódítás ürügyére alatt.

Ha nem is sikerülhetett Mille ezen álmáinak megfelelő irási i- lettel, hogy a román nép pataköz- vérből rengeteg sárga aranyat sajtójanak ki, ideig-órág szolgál- tatot tehet a moszkovitzmusnak fenn, hogy Bessarabiáról a fi- gyelmet egyelőre másfelé terelje, vagy legalább is elforgassa. Az "Adeverul" szerkesztője alacsony gyűlölettel iri Magyarországról, miáltal az elvárhatók Németor- szágot igyekezik felalni az en- tante pénzen alapított lapokban. Mille Konstantin mutatta az el- előléte ellenfelet azzal, hogy kü- vetelte Magyarországot, Ausztria és

román közvélemény hiszékeny rész- sön bőségesen álszókodik, más- részt nehéz rubel Judás-pénzeket zselbe be Poklevszki-Kozietől, az orosz követőtől, további pénzeket zselbe az ellenségnek beállított kezekből. A monarchiának mind- egy, ha az ökrök az "Adeverul" jégével is vannak ellátva, de — nagy a különbség, mikor a tények örkölési és természetes következményeit vonja le a tisztossgos mindennapi kereskedelem és a hirdett ruzsofil izgató ökrök kö- zött. Levonja-e ugyan ezt a ro- mán közvélemény ama része, mely még az "Adeverul" kezébe ve- zít?

Ma már mindezek után meg- lehetősen kedélyesen hangzik, hogy "Igazság"nak nevezte el Mille Konstantin a lapját, az "Ade- verul"-t és Nikolájevics Napoleon győzelmeihez fűzte annak sikerét. De amennyiben a moszkovi- tizmus csillagra messze hanyatló- ban van, el lehetünk készülvé a Mille egy új színváltozására, ha román létre több már nem ál- modozhat Oroszország nagysá- gáról. A lelkiismeretesség egy kü- lönös típus ez a Mille, amit az- zal lehet bizonyítani, hogy annak idején csak azért izgatott hábo- ru Bulgaria ellen, hogy minél jó- vedelmesebbé tegye lapját.

A bolgár határra küldötte ki az egyik munkatársát, a ki "szén- zációs" tudósításokat küldött haza. Mille hálás volt a szolgálatokért, s azt írta, hogy "míóta a bolgár- román konfliktusról lehet beszél- ni az "Adeverul" sokkal jobban megy." — Az ilyen züllött bal- káni újságírati és a ruzsofilizmus természetű, mely állandóan két eszközzel dolgozik: — poli- tikai gyilkosságokkal és a lelkek korruptiójával, hiszékenységgel és beszenyűgözéssel. Mille ennek az irányzatnak tipikus képvisel- je...

